Simfonia rătăcirii

On Iulie 02, 2010

Ghidează-ți viziunea pe calea spre excelență, păstrând în permanență contactul cu adevărata realitate.

La sfârșitul secolului al XV-lea, pe când continentele încă nu erau descoperite în totalitate, marii navigatori nu aveau decât o singură preocupare: să ușureze legăturile cu Asia și să caute Orientul navigând spre apus. Într-un cuvânt, să ajungă pe drumul cel mai scurt spre Ţara Mirodeniilor.

Asta este ceea ce a încercat și Cristofor Columb. Sprijinindu-se pe ideile celebrului astronom florentin Toscanelli și pe cele ale cosmografului german Martin Behaim, cu care a corespondat multă vreme, Columb, la vârsta de 41 de ani, s-a hotărât să pornească înspre necunoscut, înspre neprevăzut, înarmat mai ales cu speranță, dorința de a reuși, încredere și curaj. Ţelul lui era clar. Nu voia decât „să caute Orientul prin Occident și să ajungă, prin vest, acolo de unde vin mirodeniile".

Leadership: Îți definești teritoriul unui nou punct de vedere asupra rolului și validității limitelor tale, acționând mereu sub impulsul unei convingeri greșite?

Cufundat în hățișul propriilor gânduri și idei, Columb nu a intuit în niciun fel că soarta îl va purta, de-a lungul a patru călătorii pline de pericole, pe tărâmuri necunoscute. De două ori l-a încercat destinul pe Columb călăuzindu-l spre Lumea Nouă, și tot de atâtea ori el n-a abandonat ideea, falsă de altfel, că se afla pe coastele Asiei. Căci dacă a pornit în căutarea Japoniei, insulele noi descoperite nu puteau să fie parte decât numai din Japonia. Şi fiindcă nu s-a gândit la alte variante posibile, el a comis mai multe erori care au schimbat întreaga serie a descoperirilor sale.

Columb a avut tot ce trebuia pentru a excela în leadership și pentru a exercita o influență notabilă asupra societății: competență, creativitate, energie din belșug, încredere neobosită în sine, curaj. Nu era nici pe departe un om cu vederi înapoiate. Era un marinar îndrăzneț, un căpitan care-și cunoștea bine meseria, un bun navigator și totodată un bun negustor. Dar a avut un punct slab, un cusur care l-a urmărit toată viața, un cusur din cauza căruia era să-și piardă toate atuurile: s-a hrănit mereu cu ideea că are dreptate. Acționând mereu sub impulsul unei convingeri greșite, s-a înșelat de fiecare dată. Iar ca și consecință el murit fără să-și fi dat seama măcar de existența marelui continent, căruia el nu avea să-i dea nici cel puțin numele.

A doua greșeală pe care a făcut-o Columb este că s-a bazat doar pe niște hărți întocmite de Toscanelli, dar care erau total eronate. În loc să încerce să adâncească mai mult lucrurile, să încerce să socotească și singur, să cerceteze mai bine țărmurile descoperite, el a mers pe ideea că nu exista decât o singura realitate, aceea care era redată în acele hărți după care s-a ghidat tot timpul.

Rolul limitelor pe care nu întotdeauna alegi tu să ți le impui, pe care uneori conceptul însuși de „Dumnezeu" le-a impus și pe care puțini oameni le poți depăși, este de a te face atent la diferența care face diferența între ceea ce vrei să împlinești în punctul de pornire al călătoriei și ceea ce dorești să prezinți lumii întregi atunci când cauți să gândești de la înălțimea punctului de final al călătoriei.

Ceea ce trimite la consecința că întregul este în realitate mult mai mult decât o simplă sumă

a părților sale.

Leadership: Poți să te orientezi într-o direcție fără să te rătăcești în întunericul unei iluzii care își lărgește ținta?

Marile progrese în domeniul conducerii, oglindind integral cunoștințele științifice suficient asimilate pentru o dezvoltare ce culminează prin voința de a pătrunde într-o lume aparte, plină de mistere și compromisuri, au fost stimulate de permanentele provocări ale școlii vieții.

Între care trebuie menționate eșecul pe plan personal, în anumite cazuri handicapul de gândire, poate inadaptarea la stres individual sau colectiv, sau poate nevoia acută de a maximaliza continuu micile reușite obținute cu greu în scopul asigurării securității profesionale ulterioare și adaptării la o nouă realitate.

Prelungirea progresivă a duratei obligatorii de procesare a unei "comenzi" de schimbare, pe care deseori conștiința o reclamă, și pe care autoritatea ta în domeniu o are mereu în vedere, precum și modificarea conținuturilor transmise de școala vieții, vor schimba sensul și statutul instruirii tale, de la interior la exterior.

Da, leadershipul este o artă a descoperirilor care începe și se termină cu tine, un lung dialog cu autoritatea ta definitorie, sinele, care te împinge mereu să-ți depășești limitele. Un dialog al cărui subiect este negocierea prețului pe care trebuie să-l plătești pentru performanță.

Ţinta pe care sunt concentrate toate eforturile de a-ți camufla un grav eșec nu o vezi decât în clipa când o constientiezi și continui să persiști în a te apropia de ea. Asta înseamnă să dai apă la moară iluziilor. Ţinta ta nu trebuie să însemne doar să ajungi la o anumită destinație, ci să construiești din acea destinație un ideal de măreție pe care să-l dăruiești lumii.

Leadership: Îți extinzi preocupările față de cantitatea de "nou" cuprinsă în ecuația interacțiunii cu tot ceea ce este în afara controlului tău?

Diminuarea ponderii factorului numit *imprevizibil* a cărui natură permite omului însuflețit de idealuri înalte să acționeze ferm din punct de vedere profesional, justifică "cererea" de forță de a face față provocărilor, realizată prin diversificarea ofertei de afirmare și promovare pe treptele de carieră.

Revizuirea atitudinii față de o schimbare care de multe ori este în consens cu orientarea generală. Ameliorarea metodelor de prelucrare și transmitere a cunoștințelor avansate. Sporirea exigențelor privind calitatea activității cognitive. Extinderea preocupărilor față cantitatea de "nou" cuprinsă în ecuația interacțiunii cu tot ceea ce este în afara controlului tău, dincolo de cunoștințele aparținând strict domeniului. Toate acestea sunt necesare pentru a prelua controlul asupra situațiilor cu care te confrunți.

Leadership: Ești "reținut" de un nemeritat stand-by spre o formă de manifestare a infinitului pe care nu-l poți cuprinde?

Cunoștințele limitate îți îngustează orizontul. Un căpitan de navă care nu posedă cunoștințe suficient de avansate și nu dispune de instrumente și aparatură performante, singur se poate induce în eroare. Așa cum un medic nu poate prescrie tratamente țintite dacă nu dispune de elemente ajutătoare de diagnostic (de ex: analize de laborator), tot așa și Columb, n-ar fi navigat în derivă dacă ar fi avut hărți corecte de navigație și dacă ar fi dispus de

instrumente de navigație performante.

Mai mult decât atât, pe fiecare insulă descoperită au existat numeroase indicii care puteau să-l ajute să sesizeze diferența dintre coasta Asiei și noul continent, însă el le-a scăpat din vedere. Deși dobândise o instrucție mult superioară celei a marinarilor timpului său, orizontul lui Columb era însă limitat. Cunoștințele sale de astronomie nu erau atât de avansate ca ale unui căpitan de vas din zilele noastre, și nu a dispus de un instrumentar de foarte bună calitate și precizie. Atunci tehnologia nu era atât de evoluată ca astăzi. În călătoriile sale, el s-a ghidat mereu după poziția soarelui, după conjuncția astrelor, după lungimea nopților și a zilelor, etc.

Infinitul este cunoașterea atribuită voinței permisive a lui Dumnezeu, la care ajungi în momentul în care te-ai decis să-ți personalizezi experiența lărgirii orizonturilor de la înălțimea punctului final al călătoriei tale în necunoscut.

Ca un titan mitologic condamnat pe veci să sprijine cerul, Columb a fost condamnat să rătăcească pe mări și oceane. Căci dacă ar trebui sa însumăm toate drumurile sale pe mare, cu siguranță am constata că mai mult a navigat în derivă, rătăcind în căutarea țintelor propuse. El a descoperit numeroase insule de pe coastele Americii, dar cu toate acestea n-a știut niciodată cu adevărat unde se afla.

Totuși rătăcirile lui nu au fost fără folos. Căci prin călătoriile sale a îmbogățit cunoașterea geografică a timpului cu numeroase insule precum Tortugas, Martinica, Dominica, Maria Galante, Guadalupe, Montserrat, Santa Maria, Santa Cruz, Puerto Rico, Jamaica, coastele Hondurasului, insulele Mulatas, golful Darien.

O simfonie dulce amară. Columb a trăit multe bucurii și tristeți, dar și multe victorii și înfrângeri de-a lungul vieții sale. Călătoriile întreprinse de el au constituit o simfonie care a impresionat lumea, o simfonie în care curajul, dârzenia, cutezanța s-au îmbinat armonios, și în ciuda unor eșecuri și nereușite, el s-a ridicat deasupra oamenilor vremii. De aceea numele și gloria ilustrului navigator ființează pretutindeni.

Leadershipul este necunoscutul care își dezvaluie semnificația de la înălțimea punctului final al călătoriei spre o variantă mai bună a ta.

Concluzie: În prezent un lider nu trebuie comparat cu un rătăcitor ce umblă pe căi mai mult sau mai puțin bătătorite și care nu știe cum, sau nu are cum să ajungă la destinație. Dimpotrivă, un lider trebuie acum să dețină atât metodele cât și instrumentele necesare atingerii obiectivelor finale.

Ghidează-ți viziunea pe calea spre excelență, păstrând în permanență contactul cu adevărata realitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/simfonia-rataciriii.html